

Кохання до ренесансного рукотворення

III Всеукраїнська трієнале художнього текстилю.
Київ, Центральний будинок художника

Ольга КЛЕЙМЕНОВА,
Ольга ПРОКОПЧУК (фото)

Найбільша для зими відрода, це коли її розмальовують. Коли вишукують для неї нову пластику, розсипають на засніжену сонливість киплячі ідеї. А отже, позбавляють зиму тужливої мерзлоти. Провідні майстри в царині декоративно-прикладного мистецтва наситили біло-сіро-чорний сезон розкішшю фарб, форм, невичерпністю символів, шаленістю концептів.

90 художників із різних куточків країни показали 160 робіт. Вийшла бурхлива історія переплетіння традицій, генетичних згадок на удаваних чотирикутних п'яльцях «захід-схід-південь-північ». Від твору до твору глядач великої експозиції переміщався з розкритим ротом, хапаючи повітря на кшталт засплененого сонцем коропа.

Особливий подив народився від несподіваного використання текстильниками матеріалів. Точніше, від нетипового підходу до матеріалів та предметів звичайних, часто підручних. Запитання, що весь час пульсувало в голові: як це робиться? Відповідей на загадку довжиною в кілька виставкових зал кожен шукав самостійно, прокладаючи стежину між панно, гобеленами, об'ємно-просторовими творіннями, нашіптуючи гасло трієнале «Відчуття часу. Ренесанс рукотворення», розшифровуючи «пошуки форм нової чуттєвості засобами текстильного мистецтва» (із програмних документів виставки).

Та хоч би як пронизливо відвідувач свердлов очима черговий художничий винахід, допірнути до суті остаточно не виходило. А потім раптом припиняв марне заняття, домовившись із собою про прості компроміси: дивитися й за-

кохуватися в бездонність таланту. Злітати з птахами над колажованим простором Наталії Борисенко, над пір'ячком, гудзиками, зубочистками, пaticками, синтепоном (чим там іще?..). Підноситися над нотним станом разом із ангелами Лідії Борисенко. Міркувати про походження німбів на сімейному гранд-портреті («Свята родина» Наталі Пікуш).

Мовою виставкових паперів

«Мистецтво художнього текстилю позиціонується на трієнале як потужна галузь у сфері культури з притаманними їй ознаками автентичної духовної генетики, як динамічна рівновага тисячолітніх традицій і сучасної образотворчості, як гармонія регіональних особливостей мистецьких шкіл Сходу-Заходу, Півночі-Півдня України».

Тонути в денім-дерюжному океані неба Андрія Шнайдера. Співчувати «Життю одної грушки» (Оксана Риботицька). Шукати наше спільне майбутнє на дні безрозмірної торби («Де ж той лелека» Оксани Петрашук-Гинги). Стрибаючи, втікати від прісної реальності разом із небаченими істочками Івана Семесюка («Стрики-брики»)...

Не перелічити всіх можливих дій, що ймовірно супроводжують споглядання цього божевільно-прекрасного «хенд-мейду». Важливо інше: споглядання підштовхує до тих-таки дій. До руху. До творчості.

До слова

У переліку учасників трієнале – відомі високопрофесійні майстри художнього текстилю, з-поміж яких Л. Жоголь, Н. Борисенко, Л. Борисенко, Н. Пікуш, Т. Кисельова, Н. Гронська, М. Базак (Київ), О. Парута-Вітрук, Н. Шимін, В. Ганкевич, Т. Печенюк, Г. Кусько (Львів), О. Левадний (Полтава), Б. Губаль (Івано-Франківськ), А. Шнайдер, Ю. Шнайдер (Херсон), М. Чурлу (Сімферополь), а також студенти вітчизняних художніх вишів. Куратори трієнале – президент Української секції Міжнародної асоціації арт-критиків AICA, лауреат Національної премії України імені Т. Шевченка, заслужений діяч мистецтв України Зоя Чегусова і доцент Львівської національної академії мистецтв, кандидат мистецтвознавства Таміла Печенюк.